

der nu er fremsat, faar vi Lejlighed til at indfri vort Løfte.

Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa at bringe Hjælp til de gamle Pensionister — de gamle Pensionister vil sige de Embedsmænd eller deres Enker og Børn, der er pensionerede før 1. Oktober 1919. Disse gamle forhenværende Tjenestemænd er vist nogle af dem, der har lidt mest under Dyrtidens haarde Tryk, og som derfor trænger mest til Hjælp. De har tjent for en ret ringe Løn i Forhold til de nugældende Lønninger og modtager derfor ogsaa Pension i Forhold til denne mindre Løn. Fra Statens Side har man tidligere hjulpet disse uheldigt stillede gamle Pensionister dels ved for Aaret 1919 at give dem et 25 pCts Tillæg til deres Pension, dels ved Lov af 22. December 1919 at give dem et nyt Tillæg for Kalenderaaret 1920, idet de allermindste Pensioners Grundbeløb derved blev sat op til 300 Kr. Endelig blev der bevilget dem et Konjunktur- og Dyrtidstillæg i Lighed med, hvad Statens Tjenestemænd faar. Det var en betydelig Hjælp, og jeg tror nok, at de gamle Pensionister var meget taknemmelige for dette Fremskridt. Men desuagtet var disse Mennesker ret uheldigt stillede, og jeg har derfor med Tilfredshed set, at den højtærede Finansminister har fremsat dette Lovforslag, der jo bringer Støtte netop til dem, der fremdeles trænger saa overordentlig haardt til, at der fra Statens Side rækkes dem en hjælpende Haand.

Der har fra Landsforeningens Side været stillet Krav om, at de her i Lovforslaget omhandlede Pensionister maatte faa deres Pensioner gjort lige med de Pensionisters, der er pensionerede, siden Loven om Lønninger til Statens Tjenestemænd i Fjor Efteraar traadte i Kraft. Denne Begæring imødekommes ikke ved Lovforslaget, baade fordi det vilde medføre en ret betydelig større Udgift end den, her er foreslaaet, men særlig fordi det af praktiske Grunde ikke let lod sig ordne paa en tilfredsstillende Maade. Men naar det foreliggende Lovforslag bliver gennemført, omtrent som det her foreligger, vil derved de økonomiske Kaar i væsentlig Grad forbedres for de gamle Pensionister eller deres efterladte. I Hovedtrækkene bygger Lovforslaget paa den Lov, som nu er gældende, og som udløber med Kalenderaarets Udgang. Som jeg allerede har nævnt, forhøjede man i Fjor Grundbeløbet for den laveste Pension til 300 Kr. Dette Beløb foreslaas nu forhøjet til 400

Kr. for Enker efter Statsfunktionærer og Enker efter Folkeskolens Lærere, og ligeledes foreslaas Børnetillæget forhøjet fra 100 til 120 Kr. Det er en Hjælp til de allermindste Pensioner, der derved ydes, men hvad der dog har større Betydning, fordi det kommer flere af de pensionerede til gode, er, at Grundbeløbet for alle Pensionerne forhøjes med 20 pCt. Det bliver en væsentlig Hjælp for de nævnte gamle Pensionister, og naar dertil kommer, at saavel Dyrtids- som Konjunkturillæg for det kommende Kalenderaar, altsaa for 1921, bliver beregnet efter det højere Beløb, som selve Pensionssummen bliver sat op til, vil de pensionerede derved faa et endnu ret betydeligt Tillæg. Alligevel er der noget betænkeligt ved at forlade den nugældende Fordelingsmaade af Statens Tilskud til de daarligst stillede Pensionister. Thi som det nu er, faar de mindste Pensioner et procentvis større Tillæg, vist helt op til 40 pCt., af Grundlønnen, medens de forholdsvis højere Pensioner faar et mindre procentvis Tillæg. Jeg er noget bange for, at der, hvis man følger Lovforslagets Fordelingsmaade, vil blive for lidt til de mindste Pensionister. De vil sikkert, naar Lovforslaget gennemføres, faa en Del mere, end de faar nu, men jeg frygter for, at det alligevel vil blive dem med de forholdsvis største Pensioner, der faar det største Tillæg, og det er jeg ikke saa glad for. Lovforslaget vil sikkert komme til Forhandling i et Udvalg, og der vil der saa kunne blive Lejlighed til nærmere at undersøge og overveje dette Forhold. Jeg vil haabe, at den højtærede Finansminister ikke vil stille sig uvillig overfor en anden Fordeling af Midlerne end den, der er anvist i Lovforslaget, naar man blot holder sig indenfor den finansielle Ramme, som er angivet ved den Sum, der er nævnt, nemlig 3½ Mill. Kr. I Gennemsnit vil hver af de i Lovforslaget omhandlede Pensionister faa en Forhøjelse af over en Trediedel af deres Indtægt for i Fjor, det vil sige af deres ekstraordinære Indtægt, hvilket jo maa siges at være et meget betydeligt Tillæg, men alligevel ikke for meget.

Man har i § 3 bibeholdt de mange Beregningsmaader angaaende Dyrtids- og Konjunkturillægenes Størrelse, og dette er vel nok nødvendigt, eftersom Lovforslaget omhandler saa mange forskellige Tjenestemænds Pensionsforhold, men let og lige til er det ikke. Derfor vilde det være heldigt, om man kunde finde en Ordning, der var nemmere at komme til Rette med